

Надія І. Пилипів

Навчально-науковий центр підприємництва, інновацій та міжнародного співробітництва, Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, запрошений дослідник MIT Sloan School of Management, Массачусетський технологічний інститут (MIT)
ORCID: 0000-0001-9458-0218

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА РЕГІОНАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ЕКОСИСТЕМ

У статті обґрунтовано концептуальні засади стратегічного управління розвитком підприємництва та регіональних інноваційних екосистем на основі авторської концепції архітектури стратегічної взаємодії. Актуальність дослідження зумовлена переходом від управління окремими організаціями до стратегічної координації взаємодії мережі взаємопов'язаних учасників, а також потребою України у формуванні стійких механізмів інноваційного відновлення регіонів. На основі порівняльного, системного та структурно-логічного аналізу узагальнено еволюцію наукових підходів до стратегічного управління, підприємництва, національних і регіональних інноваційних систем та екосистемного підходу. Виявлено наукову прогалину, що полягає у відсутності цілісного концептуального підходу до стратегічного управління взаємодією учасників регіональної інноваційної екосистеми. У дослідженні сформульовано авторське визначення архітектури стратегічної взаємодії як концептуально-методологічної конструкції організації стратегічної взаємодії учасників регіональної інноваційної екосистеми, яка визначає принципи, структуру, ролі, взаємозв'язки та механізми координації їхньої діяльності. Розроблено модель архітектури стратегічної взаємодії, що інтегрує стратегічні цілі, учасників, принципи, інформаційні, організаційні, інституційні, економічні та інноваційні механізми, результати, адаптаційний контур і враховує вплив зовнішнього середовища. Обґрунтовано механізм реалізації концепції, який охоплює визначення стратегічних цілей, ідентифікацію учасників та їхніх ролей, формування механізмів взаємодії, оцінювання результативності й адаптацію. Наукова новизна полягає у розробленні концепції архітектури стратегічної взаємодії, у межах якої стратегічна взаємодія розглядається як системоутворюючий чинник стратегічного управління розвитком регіональної інноваційної екосистеми. Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості використання запропонованої концепції під час розроблення регіональних стратегій, програм підтримки підприємництва, інноваційних платформ, механізмів партнерства та систем стратегічної координації інноваційного розвитку.

Ключові слова: стратегічне управління; підприємництво; регіональна інноваційна екосистема; архітектура стратегічної взаємодії; інновації; стратегічне партнерство; регіональний розвиток.